

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/140/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125208492
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125208492.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D. právne zastúpený: JUDr. Mgr. Radim Komka, LL.M., advokát, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41 343 859 proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739 o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené v

O Žiadosti o aktiváciu Nákupnej karty NAY č. XXXXXXXXXXXX, z 5.3.2008,

- v časti VI. Vyhlásenia Klienta, bod 2., v znení:

„Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky a/alebo CFH, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v OP. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“

- v časti VI. Vyhlásenia Klienta, bod 4., v znení:

„Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s (a) OP, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“

O v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding k Žiadosti o aktiváciu Nákupnej karty NAY č. XXXXXXXXXXXX, z 5.3.2008

- v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 25., v časti, v znení:

„V prípade uvedenia nesprávneho čísla účtu alebo variabilného symbolu na platobnom príkaze bude Banka považovať úhradu za nezrealizovanú.“

- v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 25., v znení:

„Klient určuje a súhlasí s tým, že Banka priradí platby k záväzkom Klienta v poradí určenom podľa uváženia Banky.“

- v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba bod 29., v znení:

„Ak Deň splatnosti pripadne na deň pracovného pokoja, je Klient povinný dlžnú sumu uhradiť v posledný pracovný deň pred Dňom splatnosti.“

- v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 40., v znení:

„Poplatky súvisiace so správou a používaním Karty sú uvedené v Cenníku. Cenník je zverejnený na výveskách v obchodných priestoroch Banky a na internetovej stránke Banky. Cenník ďalej obsahuje Výšku sadzby poistného podľa poistnej zmluvy uzatvorenej v prospech Klienta a označenej v Zmluve a jednotlivé úrokové sadzby.“

- v časti XIII. Záverečné ustanovenia, bod 72. v znení:

„Klient je povinný bezodkladne informovať Banku o všetkých zmenách, ktoré nastali v právnych skutočnostiach Klienta najmä o zmene mena, priezviska, obchodného mena, adresy, sídla, kontaktných telefónnych čísel, oprávnenia konať a pod., pričom predloží Banke aj doklad osvedčujúci vykonanie takejto zmeny. Za oznámenie nových údajov zodpovedá v plnom rozsahu Klient a pre Banku sú záväzné posledné údaje Klienta.“

- v časti XIII. Záverečné ustanovenia, bod 73. v znení:

„Klient súhlasí s tým, že z dôvodu bezpečnosti môžu byť telefonické hovory s Klientom v telefónnom centre automaticky nahrávané a Klient súhlasí s použitím týchto záznamov ako dôkazu v prípade reklamácie alebo sporu.“

sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 25.11.2024 sa žalobca domáhal určenia neprijateľnosti 10 zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o poskytnutí pôžičky zo dňa 10.11.2011 a súvisiacich Všeobecných obchodných podmienkach.

1.1. Jednotlivé zmluvné podmienky a odôvodnenie žalobcu budú uvedené v ďalšom texte.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a jeho vyjadrenie bude uvedené v ďalšom texte.

3. Podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy

§ 53 ods.1 - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

§ 53 ods.5 - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa Civilného sporového poriadku

§ 298 ods.1 - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

§ 298 ods.2 - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Jednotiaci dôvod neprijateľnosti všetkých namietaných zmluvných podmienok.

Zmluva a VOP sú písané písmom o veľkosti 1 mm. VOP sú uvedené v 4 stĺpcoch. Každý stĺpec má nie menej ako 126 riadkov, teda na jednej strane je riadkov nie menej ako 504. Pokiaľ ide o vyhlásenie klienta, na časti strany o dĺžke 12cm sú 2 stĺpce po 69 riadkov. Z hľadiska žalovaným zvolenej úpravy sú tieto zmluvné dojednania nezrozumiteľné, je ich takmer nemožné prečítať bez pomôcok na zväčšovanie textu a nie je ich možné prečítať ako celok naraz.

Len pre zaujímavosť vyhlásenie klienta a VOP sú písané nasledujúcim spôsobom –

Zmluva a VOP dojednania sú písané písmom o veľkosti 1 mm. VOP sú uvedené v 4 stĺpcoch. Každý stĺpec má nie menej ako 126 riadkov, teda na jednej strane je riadkov nie menej ako 504. Pokiaľ ide o vyhlásenie klienta, na časti strany o dĺžke 12cm sú 2 stĺpce so 69 riadkami. Z hľadiska žalovaným zvolenej úpravy sú tieto zmluvné dojednania nezrozumiteľné, je ich takmer nemožné prečítať bez pomôcok na zväčšovanie textu a nie je ich možné prečítať ako celok naraz.

Bolo by zaujímavé poznať názor žalovaného, ak by mu bol zo súdu doručený rozsudok v podobnom formáte.

4.1. Súd tieto zmluvné dojednania považuje za neplatný právny úkon a v rámci právnej argumentácie tohto záveru poukazuje na

- rozhodnutie Finančného arbitra ČR registračné číslo 76/SU/2012: „Pokud jde o posouzení formálních náležitostí Smlouvy o úvěru, finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru shledal, že Instituce tuto smlouvu koncipovala, vyjma označení jednotlivých částí Smlouvy o úvěru a identifikačních údajů smluvních stran, do dvou sloupců za využití typu bezpatkového písma z rodiny Arial, ve velikosti odpovídající zhruba 5,5 typografického bodu. Finanční arbitr provedením jednoduchého měření zjistil, že velká písmena abecedy dosahují velikosti menší než 2 mm a malá písmena abecedy, jimiž je psána většina textu, pak mnohdy až o polovinu méně. Z předložených dokumentů finanční arbitr dále zjistil, že tato miniaturní písmena o velikosti pohybující se kolem 1 milimetru jsou vytištěna na barevném podkladě. Samotný text Smlouvy o úvěru čtenáři splývá, neboť v textu nejsou užity prakticky žádné zvýrazňující prvky jako je například kurzíva, tučná písmena nebo kapitálky (vyjma označení oddílů a článků Všeobecných obchodních podmínek). Všeobecné obchodní podmínky navíc postrádají výraznější vizuálně dělicí prvky, což nápadně ztěžuje orientaci a pochopení textu.

Finanční arbitr při zkoumání Smlouvy o úvěru, která při zvolené velikosti a typu písma představuje bez Úvěrových produktů poskytovatele šest hustě zaplněných stran textu na jiném než bílém podkladě, shledal, že Smlouva o úvěru je prakticky nečitelná pouhým okem, text není možné přečíst najednou a udržet při tom koncentraci tak, aby čtenář pochopil její obsah a veškeré důsledky ze Smlouvy o úvěru pro něj plynoucí. Finanční arbitr konverzí textu obdobného rozsahu do běžně užívaného formátu, s přihlédnutím k doporučenému formátu pro formální písemnosti (srov. například normu ČSN 01 6910 11 Úprava písemností zpracovaných textovými editory z roku 2007, která stanoví, že obchodní písemnosti se mají psát písmem o velikosti alespoň 10 typografických bodů), zjistil, že text Smlouvy o úvěru by v takovém formátu (za využití písma Times New Roman, velikost písma 12 typografických bodů, text bez sloupců) vydal na zhruba čtyřnásobný počet stran, tj. na 24 stran. Navíc v podmínkách, kdy čtenář například nemá možnost Smlouvu o úvěru studovat za přímého denního světla, nelze Smlouvu o úvěru bez využití pomůcek, jako jsou brýle, lupa či zdroj umělého osvětlení, a bez dostatečné časové rezervy přečíst vůbec. Finanční arbitr pro úplnost doplňuje, že jemu čtení písemností obecně nezpůsobuje žádné potíže, na čtení písemností nepotřebuje brýle a pro zkoumání Smlouvy o úvěru si vytvořil ideální podmínky (prostorové i časové), přesto mu čtení Smlouvy o úvěru působilo velké obtíže a přesvědčil se rovněž o tom, že při zhoršení světelných podmínek je Smlouva o úvěru skutečně prakticky nečitelná. Shora uvedené posouzení není, jak je rozvedeno dále, neodůvodněným či snad účelovým, neboť i obecné soudy se jím zabývají, v neposlední řadě i Nejvyšší soud České republiky, který například ve svém rozhodnutí ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009, konstatoval, že [p]ro standardní adhezni smlouvy je typický dlouhý nepřehledný text psaný miniaturním, jen obtížně čitelným písmem, popřípadě dokonce jen odkaz na takto pojaté obchodní podmínky.

Nemožnost určitý text přečíst bez vynaložení zvláštního úsilí a bez využití zvláštních pomůcek, by byla sama o sobě dostačujícím důvodem pro konstatování neplatnosti Smlouvy o úvěru pro její nesrozumitelnost, jelikož platí, že právní úkon je nesrozumitelný, jestliže jednající po jazykové stránce nedosáhl v důsledku vadného slovního či jiného zprostředkování (rozuměj ve zkoumaném případě vizuálního zpracování) jasného vyjádření vůle (srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 2942/2009). Ke shodnému závěru došel například Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. 103 VSPH 84/2011.“

- rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú prax a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať.

- rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 - Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného

dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Súdy správne a v súlade s § 153 ods. 4 OSP určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky, uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písomným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť správne určil prvostupňový súd.

4.2. Na možnú námietku žalovaného, že veľkosť písma v čase uzavretia zmluvy právnym predpisom stanovená nebola, poukazuje súd na Slovenskú technickú normu STN 01 6910 s názvom „Pravidlá písania a úpravy písomností“, podľa ktorej – Pri písaní pomocou textových editorov sa odporúča stojaté písmo veľkosti 12 bodov. V čase podpisu spornej zmluvy bol účinný aj § 37 ods.2 OZ - Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

5. Zmluvná podmienka uvedená v časti VI. Vyhlásenia Klienta, bod 2., v znení:

„Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky a/alebo CFH, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v OP. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“

5.1. Tvrdenie žalobcu. Mám za to, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov (aj po zániku zmluvného vzťahu), bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, so spracúvaním a overovaním osobných údajov u iných osôb, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje.

Predmetná zmluvná podmienka už bola súdmi určená ako neprijateľná (aj priamo vo vzťahu k žalovanej). Z množstva rozhodnutí, poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1CoCsp/23/2020, z 18.02.2021; rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2CoCsp/9/2023, z 25.10.2023; rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCsp/43/2021, z 02.02.2022 a rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoCsp/31/2022, z 27.10.2022.

5.2. Tvrdenie žalovaného. Podľa ustanovenia § 91 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“) platí, že: „Predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov...“ Je zrejmé, že aj uvedený zákon priamo predpokladá, že údaje od klientov žalovaný získava a spracúva pre účely správy ich pôžičiek, prípadne vkladov. V tomto smere teda nielen zákon č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov, ale priamo aj ZoB určuje povinnosť takéto informácie o klientoch utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením, zároveň ustanovuje, že tretím osobám môže žalovaná tieto informácie poskytnúť len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a účely. V tejto súvislosti žalovaný nemôže opomenúť ust. § 42 ods. 1 ZoB, ktoré uvádza nasledovné: „Banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné uschovávať a ochraňovať pred poškodením, pozmenením, zničením, stratou, odcudzením, vyzradením, zneužitím a neoprávneným sprístupnením údaje a kópie dokladov o preukázaní totožnosti klienta a doklady o zisťovaní vlastníctva prostriedkov použitých klientom na vykonanie obchodu a zmluvy a iné doklady o uskutočnených obchodoch najmenej päť rokov od ukončenia obchodu.“ Je teda zrejmé, že banka má povinnosť minimálne po dobu 5 rokov uchovávať všetky doklady o uskutočnených obchodoch. Žalovaný používa 10 ročnú archivačnú dobu, nakoľko táto sa osvedčila praxou.

5.3. Rozhodnutie súdu. OS Prešov rozsudkom sp. zn. 9Csp/157/2024 voči rovnakému žalovanému určil neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky v znení – „Podpisom žiadosti/úverovej zmluvy klient dáva v zmysle zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov a zákona

o bankách súhlas na poskytnutie svojich osobných údajov a informácií, ktoré tvoria predmet bankového tajomstva alebo sú chránené bankovým tajomstvom (ďalej len „údaje a informácie“), ovládajúcej osobe banky, spoločnosti Banca Intesa, Miláno, Taliansko, dcérskym spoločnostiam banky a spoločnostiam patriacim do skupiny s úzkymi väzbami v zmysle z. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov vrátane VÚB Asset Management, správ. spol., a.s., VÚB Generali dôchodková správcovská spoločnosť, a.s., Consumer Finance Holding, a.s., za účelom interného výkazníctva, vyhodnotenia úverového rizika, ponuky produktov a služieb, vykonanie obchodov a archiváciu obchodnej dokumentácie a vymáhania nesplnených záväzkov dlžníka, a to v rozsah údajov uvedených v žiadosti/úverovej zmluve na obdobie 10 rokov od podpisu žiadosti alebo 10 rokov od vyporiadania záväzkového vzťahu medzi klientom a bankou, pričom klient je oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od zániku záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na pobočku banky, kde je vedený príslušný úverový účet klienta alebo kde klient podal žiadosť o úver.“

5.3.1. Rovnaká zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú aj rozsudkom OS Prešov sp. zn. 8Csp/109/2023 zo dňa 20.02.2024. Je teda zrejmé, že žalovaný si znenie predmetnej zmluvnej podmienky pred súdom neobhájil a niet dôvodu v tomto konaní sa od uvedených rozsudku odkloniť.

Za neprijateľné považuje súd najmä ustanovenie - ovládajúcej osobe banky, spoločnosti Banca Intesa, Miláno, Taliansko, dcérskym spoločnostiam banky a spoločnostiam patriacim do skupiny s úzkymi väzbami v zmysle z. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov vrátane VÚB Asset Management, správ. spol., a.s., VÚB Generali dôchodková správcovská spoločnosť, a.s., Consumer Finance Holding, a.s.,

a to z dôvodu cezhraničného prenosu osobných údajov a nešpecifikáciu dcérskych spoločností, teda subjektov, u ktorých sa osobné údaje spotrebiteľa majú ocitnúť.

Z uvedeného dôvodu je predmetné ustanovenie hrubo nevyvážené v neprospech spotrebiteľa.

6. Zmluvná podmienka uvedená v časti VI. Vyhlásenia Klienta, bod 4., v znení:

„Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s (a) OP, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“

6.1. Tvrdenie žalobcu. Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niest' druhý účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršujem svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. K určeniu neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienok, poukazujem priamo vo vzťahu k žalovanej na rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/241/2020, zo 14.06.2021; sp. zn. 8Csp/99/2023, z 19.12.2023; sp. zn. 9Csp/99/2022, z 28.11.2022; sp. zn. 11Csp/21/2022, z 11.05.2022; sp. zn. 14Csp/29/2021, z 19.07.2022; sp. zn. 15Csp/16/2022, z 10.10.2023; sp. zn. 16Csp/26/2023, z 28.09.2023; 18Csp/85/2023, z 29.01.2024; sp. zn. 19Csp/26/2023, zo 16.11.2023; sp. zn. 20Csp/173/2020, z 19.03.2021; sp. zn. 29Csp/82/2018, z 03.04.2019; rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/4/2022, zo 17.02.2023; rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Csp/253/2017, z 02.07.2018; rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 9Csp/24/2020, z 26.04.2022.

6.2. Tvrdenie žalovaného. Žalovanému z podanej žaloby nie je zrejmé, ako by mohlo predmetné ustanovenie na žalobcu akokoľvek prenášať dôkazné bremeno. Predmetným zmluvným ustanovením sa neukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi žiadna povinnosť niest' dôkazné bremeno, čo nepochybne potvrdzuje napríklad aj Mestský súd Bratislava IV v nižšie citovanom rozhodnutí vydanom v konaní sp. zn. B3-62Csp/10/2022 zo dňa 08.02.2024. Žalovanému nie je zrejmé, akým iným spôsobom by si mal/mohol veriteľ pri uzatváraní zmluvy overiť či dlžník - spotrebiteľ všetkému buď v zmluve alebo v obchodných podmienkach či cenníku porozumel. V prípade, ak by predmetné zmluvné ustanovenie v zmluve absentovalo, veriteľ by predsa stratil akýkoľvek dôkaz o tom, že spotrebiteľ bol naozaj s obchodnými podmienkami a cenníkom oboznámený, že s nimi súhlasí, že ich prevzal alebo mu boli zaslané. Ak by súd ustanovil, že takéto zmluvné ustanovenie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, veriteľa by tak dostal do situácie, kedy by nevedel oboznámenie a odovzdanie akýchkoľvek dokumentov spotrebiteľovi riadne preukázať, čím by mu do budúcnosti odňal možnosť uniesť dôkazné

bremeno. Takéto zmluvné ustanovenie je štandardnou súčasťou všetkých spotrebiteľských zmlúv a je plne akceptované všeobecnými súdmi Slovenskej republiky (vrátane krajských súdov a rovnako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Toto ustanovenie na spotrebiteľa neprenáša dôkazné bremeno. Preukázanie oboznámenia ostáva na dodávateľovi a dôkazom je práve podpis spotrebiteľa, ktorého jedinou predzmluvnou povinnosťou bolo podrobne sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami zmluvy. Priemerný a zodpovedný spotrebiteľ, ktorému prináleží súdna ochrana by určite nekonal absolútne ľahostajne a zmluvu nepodpísal bez podrobného oboznámenia sa so všetkými jej súčasťami, ktoré sú v zmluve jasne a zrozumiteľne označené.

6.3. Rozhodnutie súdu. Obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom OS Prešov sp. zn. 8Csp/109/2023 zo dňa 20.02.2024 ako aj rozsudkom 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024 s nasledujúcim odôvodnením:

„28. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. 29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 46/2021 z 13.12.2021).

6.3.1. Je teda zrejmé, že žalovaný si znenie predmetnej zmluvnej podmienky pred súdom neobhájil a niet dôvodu v tomto konaní sa od uvedeného rozsudku odkloniť.

7. Zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinných od 01.01.2008, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 25., v časti, v znení:

„V prípade uvedenia nesprávneho čísla účtu alebo variabilného symbolu na platobnom príkaze bude Banka považovať úhradu za nezrealizovanú.“

7.1. Tvrdenie žalobcu. K neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanej poukazujem na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023, z 29.01.2024 a vo vzťahu k inému dodávateľovi poukazujem na rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 24Csp/26/2017, zo 04.04.2018, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/90/2018, z 19.11.2018; sp. zn. 20Csp/91/2020, zo 07.09.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CoCsp/54/2020, z 10.06.2021; sp. zn. 7Csp/35/2021, z 13.10.2021; sp. zn. 14Csp/88/2020, z 13.10.2021; sp. zn. 19Csp/69/2020, z 09.02.2021.

7.2. Tvrdenie žalovaného. Uvedené napadnuté zmluvné ustanovenie nie je zmluvnou podmienkou, ktorá by akokoľvek zasahovala do práv a povinností zmluvných strán oproti stavu jej neexistencie.

Toto ustanovenie je iba praktickým upozornením na nevyhnutnú objektívnu skutočnosť, ktorá nastane ak klient uvedie nesprávne platobné údaje.

Pri tomto zmluvnom ustanovení je potrebné si uvedomiť, že banka spracováva tisíce platieb každú hodinu, a to automaticky prostredníctvom informačného systému. Pre správne priradenie platby sú číslo účtu a variabilný symbol nevyhnutnými údajmi.

V prípade absencie alebo chyby v niektorom z týchto údajov, systém platbu nedokáže priradiť, resp. priradí platbu nesprávne. Hoci by sa takáto platba objektívne mohla dostať na niektorý z účtov vedených žalovaným, alebo aj na správny účet, no jej určenie je nesprávne, nemôže byť považovaná za riadne zrealizovanú.

Banka samozrejme nie je oprávnená spochybňovať správnosť údajov uvedených platiteľom platby a presmerovať napríklad platbu na iný účet ako uviedol platiteľ alebo priradiť k inému plneniu ako označuje variabilný symbol.

Ustanovenie tohto bodu VOP vyplýva aj zo samotnej logiky veci. Rovnako ako nemôže odosielateľ poštovej zásielky, ktorý uvedie nesprávne meno alebo adresu očakávať riadne doručenie poštovej zásielky, nemôže ani platiteľ legitímne očakávať, že v prípade neuvedenia správnych platobných údajov bude nespracovateľná platba správne priradená a započítaná.

Dodávame, že toto ustanovenie nie je zmluvnou podmienkou, ktorá by akokoľvek zasahovala do práv a povinností zmluvných strán a spôsobovala akúkoľvek nerovnováhu, nakoľko aj v prípade jej vyňatia by k žiadnej zmene v právach a povinnostiach strán nedošlo. Zároveň nemôže byť označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko upozorňuje a chráni spotrebiteľa na možné následky spustenia sankčných mechanizmov s majetkovým dopadom navýšenia pohľadávky v prípade, ak neuhradí splátku načas. Veriteľ nemá totiž kapacitu skúmať, na ktorý dlh má byť splátka započítaná, ani mu žiadna právna norma takúto povinnosť neukladá.

7.3. Rozhodnutie súdu. Rovnaká zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom OS Prešov sp. zn. 8Csp/109/2023 zo dňa 20.02.2024. Je teda zrejmé, že žalovaný si znenie predmetnej zmluvnej podmienky pred súdom neobhájil a niet dôvodu v tomto konaní sa od uvedeného rozsudku odkloniť.

Ako vyplýva so žalovaným citovaného ustanovenia zákona o platobných službách uvedenie nesprávneho variabilného symbolu bez ďalšieho neznamena neuhradenie splátky a tým sa od uvedenej normy neprípustne odchyľuje. Spotrebiteľ predsa môže platbu napr. v poznámke definovať tak, že jej zaradenie k určitému úveru je nepochybné. Banka prípadne môže kontaktovať spotrebiteľa s otázkou bližšieho upresnenia platby a nepristupovať hneď k vyhodnoteniu splátky ako nezaplatenej, napriek tomu že splátku má vo svojej dispozícii, čo samo osebe znamená, že nemožno tvrdiť jej nezaplatenie.

Podľa súdu „pokrivkava“ aj prirovnanie s platením súdnych poplatkov, keďže ÚS SR v R – 57/2023 uviedol: „Okresný súd zastavil súdne konanie, hoci disponoval informáciou o pripísaní doplatku k súdnemu poplatku na ním označený účet v ním určenej lehote, len z dôvodu zjavného omylu sťažovateľky pri určení špecifického symbolu, ktorý navyše, ako to vyplýva z okolností uskutočnenia prvej splátky súdneho poplatku, nebol obligatórnym identifikátorom realizovanej platby. Výsledkom chyby okresného súdu pri uplatňovaní relevantných pravidiel zákona o súdnych poplatkoch je odopretie súdnej ochrany sťažovateľke.“

ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 1136/20 – „Pokud Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ačkoliv tento poplatek ve skutečnosti zaplacen byl, byť s nesprávně uvedeným variabilním symbolem, došlo jeho postupem k porušení ústavně zaručeného práva na přístup k soudu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Pro řádné zaplacení soudního poplatku je totiž rozhodující pouze připsání částky na účet soudu, u něhož je řízení vedeno, nikoliv přiřazení ke konkrétní věci, o níž je řízení u tohoto soudu vedeno.“

7.3.1. Súd teda má za to, že aj pri absencii alebo chybe vo variabilnom symbole treba hľadať iné riešenie, ako jednoduché konštatovanie, že splátka nebola zaplatená.

Z uvedeného dôvodu je predmetné ustanovenie hrubo nevyvážené v neprospech spotrebiteľa. To sa však netýka uvedenia nesprávneho čísla účtu, pričom však táto časť podmienky je neprijateľná na základe jednotiacieho dôvodu a pre jej neoddeliteľnosť od zvyšnej časti, pretože znenie „nesprávneho čísla účtu“ po oddelení neprijateľnej časti nemá samostatný význam.

8. Zmluvná podmienka uvedená v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 25., v časti, v znení:

„Klient určuje a súhlasí s tým, že Banka priradí platby k záväzkom Klienta v poradí určenom podľa uváženia Banky.“

8.1. Tvrdenie žalobcu. Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať moje platby na iný účel, akým je prioritné splatenie istiny tohto úveru a bez ohľadu na moju skutočnú vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi mnou a žalovanou

pokiaľ ide o započítavanie mojich platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie mojich platieb sa tak stáva pre mňa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky vo vzťahu žalovanej poukazujem na rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/35/2022, z 18.08.2022; sp. zn. 15Csp/95/2020, z 28.06.2022; sp. zn. 16Csp/35/2021, z 08.06.2021 a sp. zn. 20Csp/4/2021, z 24.09.2021.

Poukazujem aj na rozhodnutia určujúce obdobnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, rozhodnutiami napr. na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CoCsp/55/2020, z 10.06.2021; sp. zn. 2CoCsp/44/2020, z 20.04.2021; sp. zn. 5CoCsp/46/2020, z 26.08.2021.

8.2. Tvrdenie žalovaného. Uvedeným ustanovením žalobca určil, aby žalovaný ako banka a finančná inštitúcia znala povinnosti uhrádzať splátky úveru tak, aby nedošlo k omeškaniu, priradil platby k záväzkom žalobcu podľa jej uváženia. Žalovaný poukazuje na to, že splátky úveru neboli tvorené len istinou, a práve z tohto dôvodu žalovaný mal v zmysle zmluvných podmienok právo priradiť platby žalobcu tak, aby bol jeho dlh voči žalovanému vysporiadaný, a to tak, aby bola uhradená nielen dlžná istina. V zmysle vyššie uvedeného má žalovaný za to, že uvedené ustanovenie jednoznačne nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a predmetné ustanovenie tak nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

8.3. Rozhodnutie súdu. Táto zmluvná podmienka navonok kopíruje § 330 Obchodného zákonníka

(1) Ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo.

(2) Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

(3) Ak má dlžník voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného.,

ale cez Obchodné podmienky bez individuálneho dojednanie a diktátom dodávateľa vylučuje možnosť voľby spotrebiteľa, čím robí zmluvnú podmienku neprijateľnou.

9. Zmluvná podmienka uvedená v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 29., v časti, v znení: „Ak Deň splatnosti prípadne na deň pracovného pokoja, je Klient povinný dlžnú sumu uhradiť v posledný pracovný deň pred Dňom splatnosti.“

9.1. Tvrdenie žalobcu. V súvislosti s touto zmluvnou podmienkou poukazujem na § 54 OZ, podľa ktorého: „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“ a taktiež na § 122 ods. 3 OZ, podľa ktorého: „Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.“

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vypláva, že mnou označená zmluvná podmienka sa v rozpore s § 54 OZ odchyľuje v môj neprospech od § 122 ods. 3 OZ. Touto zmluvnou podmienkou žalovaná skracuje lehotu na zaplatenie splátky. Predmetné zmluvné dojednanie nie je individuálne dojednané a v čase uzatvárania zmluvy so žalovanou som o ňom nevedel. Na základe tejto zmluvnej podmienky sa môžem nevedome dostať do omeškania, čo mi môže privodiť ujmu v podobe sankčného úroku z omeškania, prípadne iných sankcií za omeškание.

9.2. Tvrdenie žalovaného. K napadnutej zmluvnej podmienke si dovoľujeme len stručne uviesť, že uvedené zmluvné dojednanie zohľadňuje technické možnosti pri vykonávaní bezhotovostných platieb, kedy platby v čase uzavretia zmluvy neboli realizované v dňoch pracovného pokoja.

Súdu dávame tiež do pozornosti, že okamžité platby boli zavedené až v novembri 2017 Európskou platobnou radou (European Payment Council ako okamžité platby SEPA Instant Credit Transfer (SCT Inst). Pristúpenie do SCT Inst schémy je pre poskytovateľov platobných služieb aj v súčasnosti dobrovoľné.

Napadnuté zmluvné ustanovenie reflektuje lehoty uvedené v ZoPS, ktorý upravuje podmienky poskytovania platobných služieb. V prípade ak by klient vydal pokyn na úhradu splátky v deň pracovného pokoja (napr. v sobotu) poskytovateľ platobných služieb by prijal pokyn na vykonanie úhrady až v pondelok (§ 4 ods. 3 ZoPS). V súlade s ust. § 15 ZoPS bol následne platiteľ platobných služieb povinný vykonať prevod tejto sumy až do konca nasledujúceho pracovného dňa. Preto by žalovaný prijal platbu

až v utorok, čím by sa spotrebiteľ dostal do omeškania aj pri zohľadnení lehôt v ust. § 122 OZ, na ktoré poukazuje žalobca.

9.3. Rozhodnutie súdu. „Posudzovaná formulácia „mesečná splátka vo výši 3.000,- Kč je splatná vždy k patnáctému dňu daného mesiaca“ stanoví určitý konkrétny okamžik, kedy má byť plnené; je zjavné, že nejde ani o „dobu“ ani o „lhútu“. Povinnosť dlžníka plniť je zde tak pevné určená datom splatnosti pohľadávky, tj. patnáctým dňom každého mesiaca; nedodrženie data splatnosti, byť z dôvodu dne pracovného klidu či štátného sviatku, má za následok prodlenie dlžníka (NS ČR sp. zn. 20 Cdo 4788/2017).“

V prejednávanej veci tak nejde o lehotu. Ak sa však dodávateľ rozhodol riešiť situáciu, že deň splatnosti prípadne na tzv. voľný deň, mal podľa súdu analogicky postupovať podľa § 122 OZ. Ak takto nepostupoval, ale naopak deň splatnosti ešte skrátil, vystavil spotrebiteľa hrubej nerovnováhe v jeho neprospech, a preto je táto podmienka okrem jednotiaceho dôvodu aj obsahovo neprijateľná.

10. Zmluvná podmienka uvedená v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 40., v znení:

„Poplatky súvisiace so správou a používaním Karty sú uvedené v Cenníku. Cenník je zverejnený na výveskách v obchodných priestoroch Banky a na internetovej stránke Banky. Cenník ďalej obsahuje Výšku sadzby poisťného podľa poisťnej zmluvy uzatvorenej v prospech Klienta a označenej v Zmluve a jednotlivé úrokové sadzby.“

10.1. Tvrdenie žalobcu. Poukazujem na stanovisko Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR, z ktorého citujem: Komisia považuje za neprijateľné aby sa spotrebiteľ vôbec nemohol oboznámiť s poplatkami vrátane ich výšky, ktoré si podľa zmluvy má voči nemu účtovať. Podmienka, podľa ktorej sadzobník poplatkov dodávateľ zverejňuje iba vo svojom sídle spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s (§ 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka). Navyše ide v tomto prípade aj o prekvapivú podmienku, ktorej má byť spotrebiteľ vystavený bez toho, aby sa s ňou oboznámil a mal možnosť vzniesť voči nej námietky.

Dávam do pozornosti aj rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 32Csp/85/2020, z 15.2.2021, z ktorého citujem:

4.1. Podľa názoru súdu spôsob zmeny Všeobecných podmienok stavebného sporenia uvedený v čl. XXVI. považuje súd za neplatný, pretože je nedostatočne transparentný a nevyvážený v prospech sporiteľa. Totižto, sporiteľ sa o zmene všeobecných podmienok stavebného sporenia nemusí dozvedieť a teda nedôjde z jeho strany k vyjadreniu nesúhlasu pre nedostatok vedomosti o zmene, pokiaľ pravidelne (aspoň 1x mesačne) nenavštívi obchodné miesto žalobcu za účelom prečítať všetky oznámenia tam vyvesené, prípadne ak nemá prístupný internet alebo tiež pravidelne aspoň 1x nenavštívi webovú stránku žalobcu a nečíta všetky oznámenia tam uverejnené. V takomto prípade, ak zaplatí splátku v zmysle zmluvy, konštruje žalobca súhlas sporiteľa so zmenou VPSS a pokračovanie zmluvného vzťahu podľa nich. Uvedené súd považuje za neprípustné, pretože považuje za nevyhnutné, aby žalobca oznámil svojim sporiteľom, že dochádza k zmene VPSS a kde sa môžu s touto zmenou oboznámiť a to v konkrétnom čase v nadväznosti na zmenu, ktorú chce vykonať a nemôže povinnosť oboznámenia sa so zmenou prenášať len na aktivitu sporiteľa. Možnosť vyjadrenia nesúhlasu s novými obchodnými podmienkami je tak len iluzórna a možnosť zaregistrovania ich zmeny je ponechaná na náhodu.“

10.2. Tvrdenie žalovaného. Žalovaný absolútne odmieta tvrdenie o tom, že vyššie citované ustanovenie predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z jej znenia je zrejmé, že nejde o zmluvnú podmienku, z ktorej by či už dodávateľovi alebo spotrebiteľovi plynuli akékoľvek práva či povinnosti, ide len o konštatovanie skutočnosti o tom, že poplatky sú uvedené v cenníku. Keďže cenník je súčasťou samotnej zmluvy tak nie je zrejmé, kde, ak nie v cenníku, by poplatky mali byť uvedené. Cenník zároveň nie je zverejnený iba v sídle banky ako to uvádza žalobca, čo je evidentné zo samotného znenia tohto zmluvného ustanovenia: „Cenník je zverejnený na výveskách v obchodných priestoroch Banky a na internetovej stránke Banky.“ Takže je evidentné, že žalobca poukazuje na stanovisko Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR, ktoré je však vo vzťahu k napadnutému zmluvnému ustanoveniu ohľadom zverejnenia cenníka v obchodných priestoroch banky a na jej internetovej stránke úplne irelevantné, keďže Komisia riešila zverejnenie sadzobníka iba v sídle banky.

Žalobca v čl. VI. Vyhlásenie Klienta bod. 4 zmluvy vyslovene vyhlásil, že sa pred podpisom žiadosti o úver oboznámil okrem iného aj s obchodnými podmienkami a rovnako aj s Cenníkom.

10.3. Rozhodnutie súdu. Súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu ako aj citovaným rozhodnutím OS PO a napádanú zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú

11. Zmluvná podmienka uvedená v časti XIII. Záverečné ustanovenia, bod 72., v časti, v znení:

„Klient je povinný bezodkladne informovať Banku o všetkých zmenách, ktoré nastali v právnych skutočnostiach Klienta najmä o zmene mena, priezviska, obchodného mena, adresy, sídla, kontaktných telefónnych čísel, oprávnenia konať a pod., pričom predloží Banke aj doklad osvedčujúci vykonanie takejto zmeny. Za oznámenie nových údajov zodpovedá v plnom rozsahu Klient a pre Banku sú záväzné posledné údaje Klienta.“

11.1. Tvrdenie žalobcu. Toto dojednanie predstavuje neprimeraný zásah do súkromia spotrebiteľa. V priebehu úverového obdobia môže dôjsť k zmene napr. čísla telefónnej stanice a neoznámenie už môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa. Nie je pritom významné, či by Veriteľ aj naplnil takýto scenár, ale dôležité je, že takáto zmluvná podmienka sa nachádza v zmluvných formulároch žalovanej. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

Poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, z ktorého citujem: 35. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o úvere uvedenej v obchodných podmienkach pre úver - pôžička na bývanie, účinných od 01.08.2011, v článku 8 - Jednotlivé záväzky a vyhlásenia, bod 8.1., v znení: „Dlžník sa týmto zaväzuje, že: [iii] bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie úveru vrátane informácií, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosti Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať Pohľadávku banky.“ je aj podľa odvolacieho súdu daná značnou nevyváženosťou uloženej povinnosti v neprospech spotrebiteľa, keď z nej nie je dostatočne zrejmé, aké skutočnosti boli pre poskytnutie úveru rozhodné a aké zmeny v týchto skutočnostiach má byť dlžník povinný veriteľovi oznámiť. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-226/12 existencia značnej nerovnováhy môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa. Dodávateľ túto povinnosť spotrebiteľa subsumoval (nad rámec zákonnej úpravy) pod podstatné porušenie zmluvných povinností (bod 9.2. obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie) s následkami uvedenými v označenom bode, medzi ktoré zaradil okrem iného požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, vypovedať zmluvu o úvere s okamžitou účinnosťou, úročiť splatnú časť pohľadávky banky, s ktorou je dlžník v omeškani aj úrokom z omeškania, zvýšiť výšku úrokovej sadzby o sadzbu úroku z omeškania vo výške stanovenej v oznámení alebo uplatniť zmluvnú pokutu v zmysle Sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že aj toto zmluvné ustanovenie je v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

11.2. Tvrdenie žalovaného. Pokiaľ ide o rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, treba brať na zreteľ skutočnosť, že v uvedenom prípade súd ako neprijateľná úplne odlišná zmluvná podmienka v znení: „Dlžník sa týmto zaväzuje, že: [iii] bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie úveru vrátane informácií, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosti Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať Pohľadávku banky.“

Žalovaný zdôrazňuje, že ak by aj súd považoval odcitované rozhodnutie za skutkové tvrdenia (čím v tomto prípade nie sú, no zároveň ide o diametrálne odlišné znenie zmluvnej podmienky) nemožno vyhlásiť za neprijateľné napadnuté ustanovenie týkajúce sa povinnosti klienta informovať Banku o zmenách jeho identifikačných údajov - zmena mena, priezviska, adresy, adresy, sídla, kontaktných telefónnych čísel, oprávnenia konať a pod. - nakoľko uvedené reflektuje povinnosť banky aj všetkých spracúvateľov osobných údajov zhromažďovala o svojich klientoch aktuálne údaje. Takéto zmluvné ustanovenie nemôže byť neprijateľné, nakoľko vyjadruje zákonnú povinnosť dodávateľa. Zároveň však žalovaný zdôrazňuje, že z uvedenej zmluvnej podmienky neplynú pre spotrebiteľa žiadne sankcie a ani žiadne následky, ktoré by spôsobovali akúkoľvek nerovnováhu v právach a povinnostiach. V prípade ak spotrebiteľ neoznámi niektorú z príkladmo uvádzaných skutočností, jediným dôsledkom bude to, že banka bude doručovať na starú adresu.

Uvedené ust. preto považujeme výlučne za odporúčacie, nakoľko niektorí klienti si nie sú vedomí toho, že banka pre to, aby mohla konať v ich prospech, potrebuje aktuálne informácie. Preto zastávame názor, že pri tejto zmluvnej podmienke nedochádza k žiadnemu nerovnovážnemu postaveniu. Nie je možné akékoľvek zmluvné ust., ktoré ukladá povinnosť spotrebiteľovi hodnotiť ako neprijateľné.

11.3. Rozhodnutie súdu. Argumentácia žalobcu a jeho poukaz na rozhodnutie KS v PO sú nesprávne, keďže sa týka zmluvnej podmienky iného obsahu. Napádaná zmluvná podmienka nie je v ničom neprijateľná, keďže požaduje od spotrebiteľa iba aktualizáciu základných údajov, ak dôjde k ich zmene oproti času uzavretia zmluvy.

Táto zmluvná podmienka je tak neprijateľná iba z jednotiaceho dôvodu a nie obsahovo.

12. Zmluvná podmienka uvedená v časti XIII. Záverečné ustanovenia, bod 73. v znení:

„Klient súhlasí s tým, že z dôvodu bezpečnosti môžu byť telefonické hovory s Klientom v telefónnom centre automaticky nahrávané a Klient súhlasí s použitím týchto záznamov ako dôkazu v prípade reklamácie alebo sporu.“

12.1. Tvrdenie žalobcu. Predmetná zmluvná podmienka je nevyvážená a v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predmetná zmluvná podmienka umožňuje nepredvídateľné konanie dodávateľa spojené s neistým postavením spotrebiteľa v danom zmluvnom vzťahu. Je zjavne neprimerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť súhlas so zaznamenávaním elektronickej komunikácie a k jej použitiu ako dôkazu proti spotrebiteľovi v prípade sporu, navyiac na neobmedzené časové obdobie. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi, resp. práv dodávateľa nemá oporu v žiadnom zákone. Spotrebiteľ nemá vôbec na výber, či s touto zmluvnou podmienkou súhlasí alebo nesúhlasí, resp. iba čiastočne nesúhlasí. Nemá ju možnosť žiadnym spôsobom modifikovať. Ide preto o jednoznačný zásah do súkromia a práv spotrebiteľa, ak ešte ani nie je limitovaná časovo, teda je časovo neobmedzená. Táto zmluvná podmienka je dokonca formulovaná tak všeobecne, že môže ísť o akékoľvek formu elektronickej komunikácie bez ohľadu, či spotrebiteľ ešte je klientom alebo ním už nie je. Takáto neobmedzená zmluvná podmienka je neprimeraná a zasahuje do osobných práv klienta. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky odvodzujem od generálnej klauzuly uvedenej v ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tým, že dodávateľ si vyhradil právo na zaznamenávanie komunikácie so spotrebiteľom a k jeho použitiu v spore, pričom spotrebiteľovi takéto právo zo Zmluvy vôbec nevyplýva, ide o hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Toto ustanovenie zvyhodňuje iba dodávateľa v prístupe k dôkazom a uneseniu dôkazného bremena v prípade sporu so spotrebiteľom, čo zakladá neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Vzhľadom na znenie a obsah napadnutej zmluvnej podmienky nemožno očakávať, že rozumný spotrebiteľ by s takouto zmluvnou podmienkou súhlasil, pretože sa jedná iba o jednostranné zvyhodnenie dodávateľa, ktorý tieto nahrávky môže „zneužiť“ v prípadnom spore proti spotrebiteľovi. Z napadnutej zmluvnej podmienky nevyplývajú žiadne „výhody“ alebo „protiplnenia“ pre spotrebiteľa, preto nemožno dospieť k záveru, že možno „rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní“. Oprávnenie iba dodávateľa použiť tieto záznamy ako dôkaz voči spotrebiteľovi v spore, a naopak absenciou oprávnenia spotrebiteľa nakladať s nimi a predložiť ich ako dôkaz, vzhľadom na následky vyplývajúce z týchto konaní, predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Vo vzťahu k predmetnej zmluvnej podmienke a priamo vo vzťahu k žalovanej poukazujem na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 25.10.2022 č.k. 16Csp/112/2022-63, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.10.2022 č.k. 20Co/46/2022-354.

12.2. Tvrdenie žalovaného. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že predmetná zmluvná podmienka nezakazuje spotrebiteľovi zaznamenávať komunikáciu medzi ním a žalovaným, ani jej použitie v prípade sporu, preto nie je zrejme ako by mal byť veriteľ zvyhodnený oproti spotrebiteľovi.

Zmluvná podmienka nezakazuje spotrebiteľovi vyhotovovať si vlastné záznamy komunikácie, rovnako neuvádza, že by v prípade ak dôjde k sporu bola táto komunikácia použitá len na prospech žalovaného. Takéto tvrdenie považuje žalovaný za vykonštruované a v očividnom rozpore so znením zmluvnej podmienky. V prípade ak spotrebiteľ bude v rámci reklamácie alebo inom spore tvrdiť skutočnosti, ktoré nevie preukázať, bude práve uvedený záznam možné použiť aj na jeho prospech.

Názor žalobcu zdôvodňujúci neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky však vôbec nevyplýva zo znenia napadnutej zmluvnej podmienky. Zmluvná podmienka nezakazuje spotrebiteľovi vyhotovovať si vlastné záznamy komunikácie, resp. hovorov, rovnako neuvádza, že by v prípade ak dôjde napríklad k súdному konaniu bola táto komunikácia použitá len na prospech žalovaného. Takéto tvrdenie považuje žalovaný za vykonštruované a v očividnom rozpore so znením zmluvnej podmienky. V prípade ak spotrebiteľ bude v rámci reklamácie alebo inom spore tvrdiť skutočnosti, ktoré nevie preukázať, bude práve uvedený záznam možné použiť aj v jeho prospech.

12.3. Rozhodnutie súdu. Obdobná zmluvná podmienka („Klient súhlasí s tým, aby všetky jeho hovory s call centrom Spoločnosti boli nahrávané a uchovávané po dobu 10 rokov od uskutočnenia telefonického hovoru a v prípade potreby použité ako dôkaz v súdnom alebo arbitrážnom konaní.“) obsiahnutá v zmluve veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. bola za neprijateľnú už opakovane vyhlásená. Stalo sa tak napr. v rozsudku OS Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024

s nasledujúcim odôvodnením a ako aj v rozsudku KS v Prešove sp. zn. 3CoCsp/15/2024, zo dňa 4.6.2024 s nasledujúcim odôvodnením –

„32. V prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie na účinok privedený zmluvnou podmienkou. Z toho plynie, že značná nerovnováha bude v podstate generálne prezimovaná, pokiaľ sa nepreukáže opak spočívajúci v založení nižšej úrovne, resp. miery nerovnováhy. Vychádzajúc z generálnej prezumpcie odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ žalovaný nepreukázal opak spočívajúci v založení nižšej úrovne, resp. miery nerovnováhy, tak zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Značnú nerovnováhu je potrebné identifikovať najmä v dispozícií dodávateľa, a to bez časového obmedzenia, disponovať s biometrickými údajmi o spotrebiteľovi, ktoré v kontexte GDPR indikujú významne chránenú oblasť biometrie spotrebiteľa. Navyiac ak nebol preukázaný individuálny súhlas a zrozumiteľné poučenie spotrebiteľa o použití jeho biometrických údajov.

33. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, v rámci ktorej poukázal na § 91 ods. 1 a § 93a ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odvolací súd uvádza, že predmetom súdnej kontroly sú zmluvné dojednania medzi stranami obsiahnuté v zmluve zo dňa 30.11.2015, keď zmluvu so žalobcom uzatváral právny predchodca žalovaného, t. j. Consumer Finance Holding, a.s. išlo akciovú spoločnosť, ktorej predmetom podnikania, čo vyplýva z verejne dostupného obchodného registra, bolo od 25.02.2005 do 31.12.2017 o. i. poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Právny predchodca žalovaného nebol v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách bankou, a preto aj aplikácia citovaného zákona je na daný prípad irelevantná.

34. Žalovaný tiež tvrdil, že uvedenú zmluvnú podmienku nemožno vyhlásiť za neprijateľnú, nakoľko, inými slovami, nespĺňa predpoklady podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti tvrdil, že ak by nemohol použiť zaznamenanú elektronickú komunikáciu, resp. by ju vôbec nezaznamenával, naplnil by predpoklady nekalosúťažného konania, keďže dôkazné bremeno by zaťažovalo spotrebiteľa. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že zaznamenávanie a použitie zaznamenávanej komunikácie nie je zo zákona vylúčené. Musí však podliehať istej kvalite, o ktorej sa už odvolací súd zmienil v tomto rozsudku (body 31. až 33. odôvodnenia). Okrem toho uvedené zmluvné dojednanie jednoznačne zvyhodňuje dodávateľa oproti spotrebiteľovi čo do získania, dispozície a využitia zaznamenávanej komunikácie, zatiaľ čo na druhej strane sú garancie pre spotrebiteľa nejasné.“ 12.3.1. Keďže žalobca si v inom konaní prijateľnosť zmluvnej podmienky neobhájil, nemá súd dôvod sa od citovaného rozsudku odkloniť.

13. K otázke nepotrebnosti naliehavého právneho záujmu spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 - Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vzhľadom na tento dovolacím súdom prijatý záver, právna argumentácia žalovanej, ktorá sa v tejto časti týka len určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., sa na vec vôbec nevzťahuje. Dovolací súd sa preto k nej ani bližšie nevyjadruje.

Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu.

C- 321/22: Právny záujem spotrebiteľa na vyhlásení NZP

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej

právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávru na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

13.1. Žalobca teda nebol povinný preukazovať akýkoľvek „záujem“ na vyhlásení neprijateľnosti zmluvných podmienok.

14. Všeobecné východiska žaloby o neprijateľnosť zmluvnej podmienky vo vzťahu k času uzavretia zmluvy.

Rozhodnutie SdEÚ č. spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

33 Súdny dvor, ktorý poukázal na ochranu, ktorú smernica 93/13 zaručuje spotrebiteľom, rozhodol, že táto smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje vnútroštátnemu súdu po uplynutí prekluzívnej lehoty konštatovať nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom .

38 Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely podania návrhu spotrebiteľom:

– na konštatovanie nekalej povahy podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a týmto spotrebiteľom stanovuje premlčaciu lehotu.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 698/18:

71. V tejto súvislosti treba konštatovať, že definícia pojmu „spotrebiteľ“ uvedená v článku 2 písm. b) smernice 93/13 neobsahuje žiadny prvok umožňujúci určiť, kedy zmluvný partner prestane byť spotrebiteľom v zmysle tejto smernice, a preto sa prestane môcť dovoliť ochrany, ktorú mu priznáva táto smernica.

73. Ako uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, splnenie predmetnej zmluvy nemení retroaktívne okolnosť, že v čase uzavretia tejto zmluvy sa spotrebiteľ nachádzal v tomto znevýhodnenom postavení. Za týchto podmienok obmedzenie ochrany, ktorú smernica 93/13 priznáva spotrebiteľovi iba na dobu trvania plnenia predmetnej zmluvy v tom zmysle, že úplné splnenie zmluvy vylučuje akúkoľvek možnosť spotrebiteľa dovoliť sa tejto ochrany, nie je zlučiteľné so systémom ochrany zavedeným touto smernicou. Takéto obmedzenie by bolo predovšetkým neprípustné, ako tvrdí poľská vláda, v rámci zmlúv, ktoré, ako je napríklad kúpna zmluva, sú vykonané okamžite po ich uzavretí alebo v okamihu ich uzavretia, keďže neopončuje spotrebiteľom primeranú lehotu na napadnutie nekalých podmienok, ktoré sú prípadne uvedené v takýchto zmluvách.

74. Z toho vyplýva, že pojem „spotrebiteľ“ uvedený v článku 2 písm. b) smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že zmluva je úplne splnená, nevylučuje, aby strana tejto zmluvy mohla byť kvalifikovaná ako „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 321/22:

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávru na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

Ústavný súd SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 - 26. Ak má preto súd predmetom konania napadnutú zmluvnú podmienku podľa čl. 6 smernice, už by nemali byť pochybnosti o potrebnej intenzite záujmu spotrebiteľa na vyhlásení (určení) zmluvnej podmienky za neprijateľnú a že je tento záujem právny a naliehavý. Tento záujem je daný z povahy veci. Zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená (určená) za nekalú, treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky.

Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala (rozsudok Súdneho dvora, Veľká komora, v spojených veciach C-154/15, C-307/15 a C-308/15, bod 61). Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov (bez práva na reštitučné plnenie). Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a s ktorými by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické až nemožné.

Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex offio zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, aby sa dopracoval k finálnemu záveru, a to nielen z dôvodu individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale v záujme dôležitého spoločenského cieľa. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodujúce, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí počas plnenia záväzkov zo zmluvy alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná a takýto stav trvá, až kým dodávateľ neukončí používanie neprijateľnej zmluvnej podmienky (C-618/10, bod 52).

Rozsudok o určení konkrétnej zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti v individuálnej veci predstavuje pre naplnenie právnej istoty spotrebiteľa štandardný prostriedok ochrany. Bez toho, aby boli dotknuté práva z premlčania, takýto rozsudok predstavuje popri právnej istote o povahe zmluvnej podmienky aj základ pre prípadné ďalšie práva spotrebiteľa (napr. právo na reštitučné plnenie, právo na satisfakciu, právo na postúpenie pohľadávky vzniknutej plnením na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky) a má aj celospoločenský význam, pretože pre dodávateľa vzniká povinnosť ukončiť používanie judikovanej neprijateľnej podmienky (§ 53a Občianskeho zákonníka).

14.1. V zásade tak samotný čas uplynutý od uzavretia zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky nemôže byť dôvodom na jej zamietnutie. Zároveň vzhľadom na citovanú judikatúru žalovaný neuviedol dôvody, ktoré by súd mohli viesť k úvahe o zneužití práva a konaní v rozpore s dobrými mravmi.

15. Všeobecné kritériá pre určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

SdEÚ spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

84 Z tohto hľadiska treba uviesť, že dodržanie zásady efektivity a dosiahnutie cieľa sledovaného smernicou 93/13, ktorý spočíva v ochrane spotrebiteľa vyvážením asymetrie medzi postavením predajcu alebo dodávateľa a postavením spotrebiteľa, nemožno zabezpečiť, ak by dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním jasnej a zrozumiteľnej povahy zmluvnej podmienky v zmysle článku 4 ods. 2 tejto smernice niesol spotrebiteľ.

SdEÚ č. C-212/20:

77 Súdny dvor totiž rozhodol, že s cieľom zabezpečiť odradzujúci účinok článku 7 smernice 93/13 nemôžu právomoci vnútroštátneho súdu, ktorý konštatuje existenciu nekalej zmluvnej podmienky v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice, závisieť od skutočného uplatňovania tejto podmienky (uznesenie z 11. júna 2015, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-602/13, neuvverejnené, EU:C:2015:397, bod 50).

58 - Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti na jednej strane vyplýva, že dodržanie požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky, ktorú stanovuje článok 5 smernice 93/13, predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci zhodnotil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy ku škode spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820, bod 49 - Transparentná povaha zmluvnej podmienky, ktorú vyžaduje článok 5 smernice 93/13, tak predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci posúdil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy na úkor spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, bod 56).).

15.1. Okrem už vyššie uvedeného tak súd konštatuje, že žalovaný neobhájil transparentnosť zmluvných podmienok, ich odklon od zákona v neprospech spotrebiteľa a to, že by s nimi spotrebiteľ pri

individuálnom vyjednávaní súhlasil, resp. že boli vyrovnané inými zmluvnými ustanoveniami v prospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21.1. Žalobca v konaní plne úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti neúspešnému žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.